IX

1. Sangúszki i Czarneckiego Informacya z odpowiedzią, przeciwko mniemanemu Miastu Czerkassy, oraz Osiadom Żomorato i Białozor. - str. 38.

2. Konwent Jasnej Góry Częstochowskiej zakonu ś. Pawła contra Antoni Wybranowski, prob. i przeor i cały Konwent Kanoników Regul. Lateranenskich z Klobucku. - (jako dublet ad 15036 III S: II 14 ały usunięto) Rozrazunek str. 78

3. Zwinogrodzkiej starostwy Sołtykowy. Replika na Odpowiedź Branickiego w sprawie Klucza Olchowieckiego uczyniona. - str. 20. K. alb. 6.

4. Wencesława Karer i Michała Szperle etc Wytłuszczenie sprawy, przeciwko Janowi Peitz, Kapitanowi i Franciszce z Braunerów tudzież Janowi Gantzowi i Janowi Janaszowi, jubilerowi. - K. alb. 12.

5. Ze strony Jana barona De Brea: Wykład sprawy - przeciwko Feliksowi br. De Wulfius (względem zapłat Prowizyi od Komornego nie zapłaconego na terminach). - str. 10.

6. Memoire Dans l'affaire Du baron De Brea avec le Baron De Wulfius. (po polsku i franc.) str. 13.

7. Strzyński Andrzej. Najjaśniejsza Delegacyo! (= prośba o Dekret Executionis na generale Soldenhoffie) K. alb. 3.

8. Julianny z Ropp. Status causae contra Joannem Henricum Fridericum a Brukken (sprawa spadkowa) K. alb. 13.

9. Z strony Józefa Jerowskiego: Odpowiedź przeciwko Piotrowi Blankowi w sprawie o uznanie Blanka wspólnikiem Budnera do zakupionej od Jer. prerogatywy. str. 65 + summaryusz manifestów i pozwów w tej sprawie poczynionych. - str. 3.

10. Fronholda Reinh. z Foelkensahm, majora Przełożenie sprawy przeciwko Maur. Jenemu Adamowi z Foelkensahm. - K. alb. 3.

11. Róży z Platerów Strutyńskiej, wdowy i innych Strutyńskiego sukcessorów Replika przeciwko Piechowskiemu, Podkom. i Joannie z Korwińskich małż. - str. IX.

12. (w tejże sprawie) Status causae. - alb. K. 6

13. Konstanty, Wencesław i Stefan Jatowieccy. Status causae. Przeciwko Franciszkowi Michalskiemu. Sprawa względem natury Dóbr Sebutynice. - K. alb. 4.

14. w tejże sprawie: Summarium Documentorum (po łacinie) - K. alb. 2.

15. Franc. Gedeona De Hitten, brata jego Jana i siostry Elżbiety De Koskul Stan sprawy przeciwko Piotrowi Xiążęciu Kurlandzkiemu. - str. 14.

16 1/2 ~~Process Wał. Szczawińskiego prawie Wsi głowi (litogr.)~~

16. Jana Henryka Bryg. De Brücklen, ~~...~~ Przedłożenie sprawy przeciwko Julianny z Koppów Brünckler. (patrz 8.) — K. nlb. 1½.

17. Z strony Zydków starozakonnych Prozba do General. Konfederacyi z tłumaczeniem interesu. (o usunieciu Exekucyi) — Str. 18.

18. Salomei z Brzozowskich Sołtykowej Stan sprawy przeciwko Fr. Xaw. Branickiemu, Franc. Wikt. z Woroniczskich Jabłonowskiej i sukcessorom Jabłonowskiego: K. nlb.

19. Kaźm. Młodeckiego: Stan sprawy kryminalnej — K. nlb. 2.

20. Thelesphorus Billewicz (uti advocatus). Inclytum C. R. Judicium! (W sprawie Cecylii z Wołłkanowskich i Filipa Lichockich.) — K. nlb. 6.

21. Blank contra Józef Jerowski (patrz 9.). Porrod sprawy. — K. nlb. 1½.

22. Joanny z Kurowskich Piechowskiej i małż. Status causae contra Rosam de Plater Strutyńska (~~...~~ patrz 11.) — K. nlb. 6.

23. Nestora Kaz. Sapiehy Remanifest na zaskarżenia Księżny z hrabiów Cetnerów Sapieżyny rany szcz. 1785. — K. nlb. 4.

24. Franc. Xaw. Branickiego Odpowiedź na stan sprawy Salomei z Brzozowskich Sołtykowej (patrz: 18.) — Str. 40

25. Replika z strony sukcessorów Jaśniewiczkich przeciw Franciszkowi Michalskiemu. (patrz

26. Rachunek do procesu 4.) — K. 2

Brauner

MEMOIRE
DANS L'AFFAIRE
DU BARON DE BREA,
AVEC
M. LE BARON DE DULFUS,

UNUS DEUS, UNA VERITAS.

SPRAWA.

Wielmożny J.X. Ludwik de Lodron, Kanonik Ołomuniecki, a dawniey Warmińſki, ktoremu W.J. Pan Dulfus znaczną ſummę był winien, wydał na niego cztery Wexlowe aſſygnacye pod dniem 4. Liſtopada, Ro: 1772. ogolną ſummę 5000. czer: zło: wynoſzące.

Wexle te andoſſowane zoſtały na rzecz J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego, dziś Kaſztelana Krakowſkiego, ktory, gdy mu zapłacenie ſumm Wexlami zabeśpieczonych przez W. Dulfuſa odmowione zoſtało, zapozwał go do ſądow Kommiſſyi Skarbu Koronnego. Tam zaś W. Dulfus Dekretem dnia 10. Liſtopada Ro: 1773. zapadłym obowiązanym zoſtał do zapłacenia rzeczoney ſummy 5000. czer: zło: na dzień S. Jana Roku 1774. wraz z prowizyą według Prawa (*Nro 1mo.*)

Nieuczynił zadoſyć Dekretowi W. Dulfus, dał na ſobie Publikatę (*Nro. 2.*) na Terminie zapłacenia otrzymać; obietnice iego cierpliwie przyimowane a bezſkuteczne zawſze, pobudziły J. O. Xcia Jmci Jabłonowſkiego do obięcia w Poſſeſſyą pewnych części domu iego; ſrzodkiem Tradycyi dnia 10. Maia Ro: 1775. ſporządzoney. (*Nro. 3.*)

Wielmożny Baron De Brea dnia 21. Wrześnią Ro: 1773. przyiął był na ſiebie Plenipotencyą od Sukceſſorow W. J.X. Lodrona, tegoż Roku w Maiu zmarłego. A to dla roztrząśnienia ich pretenſyi do W. Dulfuſa mianych.

Ten liſtem dnia 4. Wrześnią Ro: 1774. do nich piſanym zalecił im żeby kogo do Warſzawy przyſłali wraz z Dowodami uſprawiedliwiaiącemi ich pretenſyą

FAIT

Le Comte Louis de Lodron Chanoine d'Ollmütz, & jadis Chanoine de Warmie, ſe trouvant Créancier de Mr. le Baron de Dulfus d'une forte ſomme, tira ſur lui le 4. Novembre 1772, quatre lettres de change pour la ſomme de 5000 duc.

Ces lettres furent endoſſées à S. A. Mgr. Le Prince Jabłonowſki, aujourdhui Caſtellan de Cracovie; ſur le refus de payement de la part de M. Dulfus, il le fit aſſigner à la Commiſſion du Tréſor: par Décret, ou ſentence du 10. Novembre 1773. (*ſub Nr. 1.*) il y fut condamné au payement desdits 5000. duc.; payement preſcrit pour la St. Jean 1774. dont les intérêts ont couru à 7. pour $\frac{1}{000}$ d'après la Loy de 1775.

Mr. le Baron Dulfus n'ayant point obtempéré au dit Decret, le Maniſeſte (*ſub Nr. 2.*) en fut levé, & ſes promeſſes de payer étant toujours ſans effet, le Prince Jabłonowſki fut mis en Poſſeſſion d'une partie de ſa Maiſon par acte de Tradition du 10. Mai 1775. (*ſub Nr. 3.*)

Le Baron De Brea, par acte du 21. Septembre 1773. fut chargé de plein pouvoir des héritiers du dit Comte Louis De Lodron, décédé en May de la même année, pour liquider avec M. Dulfus les prétenſions du défunt.

Sur une lettre de celui cy du 4. Septembre 1774. aux dits héritiers, par la quelle il leur diſoit d'envoyer quelqu'un à Varſovie avec les Titres, pour

W. zatym Baron De Brea dnia 15. Czerwca 1775. Ro: posłał Kommissanta swego z Wiednia, końcem dopełnienia Likwidacyi Listownie przez W. Dulfusa pożądaney. Lecz ten Kommissant bawiony obietnicami proźnemi, nic niewskorawszy w Warszawie, ostrzegł W. De Brea o potrzebie iego przyiazdu ktory w Sierpniu 1776. Ru. nastąpił.

Po długich rozmowach, obiaśnieniach, roztrząsaniach, przyszło nakoniec do ułożenia zupełnego a to za wdaniem się J.W. Zamoyskiego dawniey Kanclerza Wielkiego Koronnego, y pośrzednictwem Ur. Nowaczyńskiego Patrona ze strony W. Dulfusa, dnia 20. Grudnia Ro: 1776.

Według rachunkow W. De Brea dług W. Dulfusa wynosił summę czer złot: 9266.

Od tey potrącone zostały summy

1.) 5000. czer. zło. w ktorey J O.X. Jmć Jabłonowski część Domu W. Dulfusa posiadał czer. zło. 5000.
2.) do Wexlu J. W. Piaskowskiego przez W. Dulfusa oddanego czer. zło. 1200.
razem 6200.

Atak winien był ieszcze 3066.

W. Dulfus utrzymywał przeciwnie iż po odtrąceniu summ rzeczonych, nie iest winien iak czer. zło. 1444. Lecz nakoniec przystały strony obiedwie na kwotę 1703. czer. zło. ktorą W. Dulfus zapłacić obowiązał się.

Sposobem następuiącym

Gotowemi pieniędzmi czer. zło.	303.	1703.
Wexlami swemi	1400.	

Ugoda ta ostateczna daie się widzieć z pisma, ktore przy bytności J. W. Zamoyskiego ułożone pod dniem 20. Grudnia 1776. tak z strony W. DeBrea iako y W. Dulfusa, podpisane zostało, (*Nro. 4.*) Treść iego zabeśpiecza W. De Brea, ktoremu J. O.Xżę Jmć Jabłonowski Praw swych, srzodkiem Urzędowey Cessyi dnia 19. Listopada, 1776. Ro: (*Nro. 5.*) w Xiegach Grodzkich Starościńskich Warszawskich zaszły, ustąpił tak summę 5000 czer. zło, Possessyą części Domu pod Tradycyą podeszłych, iako y zapłacenie umowioney summy 1703. czer. zło.

les liquider; le B. De Brea fit partir de Vienne, le 15 Juin 1775 un Commis pour procéder à cette liquidation: ce Commis fut amusé par des promesses toujours sans effet, & le Baron De Brea se determina à s'y rendre lui même en Août 1776.

Après bien des conférences, d'éclairsissements, tout fut terminé par la médiation de S. E. Mr. le Comte Zamoyski, avec l'intervention de M. Nowaczyński Avocat de Mr. Dulfus le 20. Décembre de la dite année 1776.

La Dette de celui-cy se montoit suivant le Baron De Brea, à duc. 9266.

Il en fut déduit.

Les duc: 5000. pour lesquels le Prince Jabłonowski étoit en Possession de la maison, cy duc: 5000.
& pour une Lettre de change de M. Piaskowski remise par M. Dulfus le 10. dudit mois y. 1200.
ensemble 6200.

Il redevoit encore. duc. 3066.

Mr. le B. Dulfus prétendoit au contraire ne devoir après les dites déductions que, duc. 1444.

Enfin il fut convenu que le reste de cette liquidation seroit de duc. 1703. que Mr. Dulfus s'obligeroit de payer.

Sçavoir.

En argent compt. duc.	303.	1703
En ses propres lettres de change.	1400.	

Cet accord définitif est constaté par une note qui en fut faite chez Mr. le Comte Zamoyski, le même jour 20 Décembre (*sub Nro. 4.*) signé par le B. De Brea & par M. le B. Dulfus, portant que le B. De Brea qui par acte passé au Grod le 16. Novembre (*sub Nro. 5.*) se trouvoit cessionnaire des droits du Prince Jabłonowski, resteroit en Possession de la Maison & que Mr. Dulfus lui payeroit les duc. 1703. convenus, comme cy dessus.

Dopełnił W. Dulfus obowiązkow ugody względem summy 1703. czer. zło. daiąc W. De Brea, Wexle swoie pod dniem 24. Miesiąca Grudnia,

Przyrzekł nadto pismem dnia tegoż sporządzonym że w czasie 6. Miesięcy okaże dowod zapłacenia summy 400. czer. zło. ktorą (iak mowił) W. niegdy J.X. Lodronowi za Rok Pensyi wyliczył; y że w przypadku nieokazania kwitu tego, summę rzeczoną ukazicielowi pisma swego zapłaci, (*Nro. 6.*) Drugim pismem podobnież oświadczył W. Dulfus nadgrodzić W. De Brea połowę Prowizyi sobie winney, od summy, ktorą mu J.W. Cetner Woiewada Bełski iako Gwarant czyli zaręczyciel względem obowiązkow przez niego przyiętych miał mu zapłacić. Ustąpienie połowy tey Prowizyi nastąpiło z przyczyny iż W. Dulfus żadnego Procentu od kapitału zaległey pensyi dla W.J.X. Lodrona W. De Brea niedał. (*Nro. 7.*)

Ten z strony swoiey iako Cessyonaryusz J. O. Xcia Jmci Jabłonowskiego puścił W. Dulfusowi mięszkania szrodkiem Tradycyi posiadane, Kontraktem Arędownym na Rok ieden, a to za summę 250. czer. zło. (*Nro. 8.*) z tym iednak warunkiem aby wynaięcie to bynaymniey nie uwłaczało Prawom nabytym od W. De Brea, a na Dekrecie Sądu Kommissyi Skarbowey zasadzonym. Oddawszy zaś W. Dulfusowi wszystkie Papiery ktore miał iako Plenipotent Sukcessorow W. X. Lodrona, dał mu oraz kwit zupełny y ostateczny (*Nro. 9.*) wyraziwszy w nim, że wszystkie Papiery a nawet Plenipotencya od Sukcessorow W.X. Lodrona oddane mu zostały; co się stało za poprzedzaiącym onych przeyrzeniem przez Ur. Nowaczyńskiego.

Lecz żądał Ur. Dulfus Urzędowego kwitu, tego gdy słuszność odmawiać nieradziła, W. De Brea wraz z Ur. Nowaczyńskim ułożyli iego osnowę; udał się W. De Brea do Grodu podpisać się w Aktach, gdyż Kancelarya naciskiem Interessow w Wilią Bożego Narodzenia zatrudniona zapisanie nieodwłoczne kwitu odmowiła. (*Nro. 10.*)

Te są okoliczności Cechą czystey prawdy naznaczone, dowodami powyżey wzmiankowanemi niezawodnie poparte, te zaszły między W. Dulfusem

D'après cette convention Mr. le B. Dulfus s'acquita des dits duc. 1703. en donnant ses lettres de change le 24. du dit mois de Décembre.

Il s'engagea par sa Déclaration du même jour (*sub Nro. 6.*) de raporter dans six mois la preuve d'un payement de duc. 400. qu'il disoit avoir fait au défunt Comte Louis De Lodron pour une année de la pension à laquelle il s'étoit obligé, & à défaut de cette preuve, payer les dits duc. 400. au porteur de son engagement.

Il donna également sa déclaration (*sub Nro. 7.*) de bonifier au B. De Brea la moitié des intérêts qu'il retireroit de M. le Palatin de Bełsk comme garant des engagemens pris par lui Baron De Dulfus, attendu que relativement à l'objet de la pension il n'avoit bonifié aucun intérêt.

Par contre, le Baron De Brea comme Cessionnaire du Prince Jabłonowski, lui passa le Bail de la Maison (*sub Nro. 8*) suivant l'acte de Tradition du 10. May 1775. pour une année, moyenant duc. 250. sans préjudice des droits acquis en vertu de la sentence, ou Décret de la Commission du Trésor du 10 Novembre 1773. qui alloue les intérêts à 7 $\frac{1}{100}$.

Et comme fondé du pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, après avoir rendu à Mr. Dulfus tous les titres quelconques dont il étoit por-

a W. De Brea ktory nigdy nieprzestał nayuczciwszemi srzodkami postępować sobie z swoim dłużnikiem, a od ktorego do tych czas nie doznaie procz niewdzięczności y kłopotu przez pienią, ktorey dać przyzwoitego nazwiska nie pozwala sobie.

Przy wyieździe swoim z Warszawy dnia 3. Stycznia 1777. Ro: W. Baron De Brea zostawił kwity iakoby z wypłaconey za komorne przez W Dulfusa summy za Rok, lecz widząc go niepilnym w płaceniu rzeczoney summy, chciał rozerwania Kontraktu, coby nastąpiło zapewne, gdyby prozby Syna W. Dulfusa w Wiedniu pod owczas będącego niewyiednały mu u W. De Brea przedłużenia Kontraktu na Rok drugi, pod temiż samemi kondycyami. Mimo tey powolności W. De Brea, mimo prozb, napomnień, nalegań, względem zaspokoienia Komornego, W. Dulfus przyrzekał zawsze, a zawsze bez dotrzymania obietnic swoich. Sprzykrzyła się nakoniec W. De Brea przez 6. lat utrzymywana powolność, kwota komornego wzmogła się wraz z boiaźnią nie doczekania się zapłaty, musiał zapozwać W. Dulfusa do Sądow Marszałkowskich Koronnych Urzędu Regentowskiego.

Ktożby uwierzył że sprawa tak iasna, żądania tak sprawiedliwe, Sprawa o komorne, nayprędszego, nayściśleyszego rozsądzenia, z natury swey wymagaiąca, w Sądzie Marszałkowskim Koronnym z pilnego wyrządzania sprawiedliwości wsławionym, sadząca się przez 18. przeszło Miesięcy rozlicznemi wybiegami decyzyi ostateczney niemiała wten czas nawet, gdy pozwany dłużnik wyznawał, (co świadczą osnowy Dekretow Sądu Marszałkowskiego Koronnego) że y summę 5000. czer. zło: iest winien, y komorne Kontraktem dla Powoda zabeśpieczone.

Cokolwiek naywyćwiczeńsza pienia wymyślić może, było użyte dla pozyskania czasu, usposobienia się w nowe wykręty y uniknienia sprawiedliwości. Tym to końcem y Pozew do Sądu J.O. Kommissyi Skarbu Koronnego wydany został, ktorym W. Dulfus wybranie rożnemi czasy summy Kapitalney 5000.

teur, il lui donna une quittance générale & finale de tout, (*sub Nr. 9.*) portant que les Titres lui avoient été rendus, même la procuration des héritiers; Mr. Nowaczyński son Avocat en fit la vérification.

Mr. le B. Dulfus désirant que cette quittance fut passée au Grod, Mr. Nowaczyński la minuta; le B. De Brea se rendit au dit Grod avec lui & signa sur un Registre qu'on lui présenta, (*sub Nro 10.*) en disant qu'on l'y transcriroit à loisir, puisque étant la veille de Noël, on y étoit trop occupé.

Tels sont les faits véridiques, constatés & amplement prouvés par les piéces relatées ci-dessus, qui se sont passés entre Mr. le Baron de Dulfus & le Baron De Brea, lequel n'a jamais cessé d'avoir les procédés les plus honnêtes vis-à-vis son débiteur, dont il se voit payé d'ingratitude, & vexé par des chicanes, qu'il ne se permet pas de caractériser.

Le B. De Brea partit de Varsovie le 3. Janvier 1777. il y laissa les quittances du Loyer de la maison louée à Mr. le Baron Dulfus pour un an & pour duc. 250. inexact à les payer, le Baron De Brea vouloit l'en déposséder; mais à la prière de son fils, pour lors à Vienne, il lui en laissa la jouissance aux mêmes conditions du Bail passé pour un an: ce Locataire, solicité sans cesse à en payer les loyers, promettoit toujours sans jamais tenir ses promesses; tellement que le B. De Brea, fatigué d'attendre depuis sept ans des loyers qui s'accumuloient, s'est vu forcé à le faire assigner au Maréchalat.

Croiroit- on, que pour un objet si simple si juste, s'agissant de Loyers, le B. De Brea a été tracassé pendant plus de 20. Mois par-devant un Tribunal aussi expéditif que celui du Maréchal; tandis que le débiteur y convenoit devoir le capital de duc. 5000. & la somme qu'on lui demandoit pour les loyers?

5000. czer. zło. żądaie W. De Brea; ten to Pozew ſkładaiąc w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym Urzędu Regentowſkiego żądał zawieżſzenia rozſądku Sprawy o komorne, twierdząc, iż gdy ſummę kapitalną upłacił, w ktorey część Domu iego trzyma W. De Brea, do płacenia komornego obowiązanym być niemoże, chyba w przypadku nieokazania w Sądzie J.O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego iż ſumma 5000. czer. zło: całkowicie W. De Brea nie należy. Wybieg ten pozyſkał wprawdzie W. Dulfuſowi pomyślną Decyzyą w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym Urzędu Regentowſkiego, lecz ſąd Naywyżſzey Inſtancyi Marſzałkowſkiey Koronney ſprawiedliwym Dekretem dnia 14. Lutego w Roku bieżącym 1783. (*Nro. 12.*) zapadłym, uciął głowę hydrze pieniactwa, gdy tak zapłacenie Komornego, iako y wyprowadzenie ſię z mieſzkań nakazał.

Lecz Pozew ze ſtrony W. Dulfuſa, lubo płonnie na podeyście Sądu, wydany y nieuchylonym ieſt do tych czas, y niebyłby nim długo, gdyby ſię W. De Brea ſam o rozſądzenie Sprawy nim do Sądu Kommiſſyi Skarbu Koronnego wprowadzony nieſtarał.

Jako zaś procz wzaiemnego zapozwania o nieſłuſzną Wexę, potrzebą ieſt W. De Brea rozprawić ſię z W. Dulfuſem względem trzech żądań w Sądzie Kommiſſyi Skarbu Koronnego uſprawiedliwionemi być maiących, oſądził za rzecz przyzwoitą podnieść rekonwencyonalne Powodztwo, o ktorym y dalſza piſma tego oſnowa y propozycya Pozwu uwiadomić może.

Żądanie W. Dulfuſa, żądanie obrachunku z wypłaconey iakoby ſummy kapitalney 5000. czer. zło. na marnym cieniu ſłuſzności zagruntowane, nie ieſt. W. De Brea iako Ceſſyonaryuſza JO. Xcia Jabłonowſkiego żadney kalkulacyi W. Dulfuſowi zdawać niemoże, gdy ten mu na ſummę Kapitalną nic nie zaliczył, gdy owſzem miaſto okazania kwitami naymnieyſzego opłacenia, Liſtami Ręki ſwoiey y uſtnym przyznaniem w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym, co świadczą Dekreta, pokilka razy

Mais ſon but n'étant que d'alonger la courroye, reculer une condamnation & gagner du tems, tout ce que la chicane la plus odieuſe a pu inventer y a été mis en uſage, juſques à celle de faire aſſigner le B. De Brea à la Commiſſion du Tréſor, pour y régler ſes Comptes avec lui & cela pour argumenter au Maréchalat & faire un cahos de l'affaire la plus ſimple.

Décret interlocutoire (*ſub Nro. 11*) appel de ce Décret, déclinaiſon de Juriſdiction &c. Enfin Mgr. le Grand Maréchal par ſa ſentence définitive du 14 Février 1783. (*ſub Nro. 12.*) a tranché la tête à cette hydre, en ordonnant que Mr. le B. Dulfus ſeroit condamné à payer les loyers & à évacuer la Maiſon; & par Décret du 1. Avril, (*ſub Nro. 13.*) le prononcé du Juge Suprême a été ſuivi.

Mais l'aſſignation, fruſtratoire & odieuſe de Mr. le B. De Dulfus à la Commiſſion du Tréſor, ſubſiſte toujours & ſubſiſteroit longtems ſi le B. De Brea ne ſollicitoit lui même une déciſion ſur icelle.

Comme il a encore trois objets à régler avec Mr. le B. Dulfus de la Compétence de la Commiſſion du Treſor, il l'y a fait aſſigner pour joindre les prétentions reſpectives.

Celles de M. le B. Dulfus, que le B. De Brea y vienne régler ſes comptes avec lui, n'a ni queue, ni tête, car le B. De Brea comme Ceſſionnaire du Prince Jabłonowſki, quant à la Maiſon, n'a aucun compte à regler avec Mr. le B. Dulfus, qui bien loin de prouver d'avoir rien payé ſur le capital de duc. 5000. il convient qu'il les doit.

oświadczył, że y summę 5000. czer. zło. y procent od niey iest winien W. De Brea. (*Nro. 11.*)

Tym zaś mniey od niego żądać może kalkulacyi iako od umocowanego niegdy Plenipotenta, Sukcessorow W. Lodrona, gdyż ta dawniey zupełnie zakończoną została; a W. De Brea sprawiwszy się według obowiązkow Plenipotencyi oddał pod dniem 24. Grudnia 1776. Roku W. Dulfusowi wszystkie Dokumenta o nego tyczące się, zeznał na rzecz iego imieniem wspomnionych Sukcessorow kwit generalny a nawet oddał Plenipotencyą sobie służącą.

Podług więc tych okoliczności na ktorych odparcie słowa zgodnego z prawdą W. Dulfus przywieść nie może, rzeczą iest iawną że Pozew iego do sądu J. O. Kommissyi Skarbu Koronnego wydany nic mu pozyskać niemoże, bo zawiera w sobie propozycyą płonną, zawodną, podstępną, a szczegulnie dla zakłocenia iasney Sprawy, o komorne w Sądzie Marszałkowskim Koronnym będącey, wymyśloną; y przewłoki czasu zapłacenia długu winnego.

Nie tego gatunku są żądania W. De Brea, zasadzone na dowodach im właściwych, y długo wzywaną sprawiedliwością poparte.

Pierwszym żądaniem Ur. De Brea iest iżby mu Prowizya od 5000. czer. zło. w proporcyi 7. od sta przysądzoną była, ile po uchybionym Terminie zapłacenia Dekretem J. O. Kommissyi Skarbowey Koronney oznaczonym, Prowizya ta przypada za Rok każdy dla W. De Brea w Kwocie 350. czer. zło. Lecz że W. Dulfus w komornym 250. czer. zło. opłacać powinien, zatym 100. czer. zło. na dopełnienie kwoty 350. czer. zło. doliczaiąc, wynika summa dla W. De Brea procz komornego za lat 7. czer. złotych. - - - 700.

Drugie żądanie iego zasadza się na pismie W. Dulfusa dnia 24. Grudnia Ro: 1776. datowanym, w ktorym obowiązał się w przeciągu 6. Miesięcy oddać W. De Brea kwit od Sukcessorow W. Lodrona wypłaconey roczney pensyi w kwocie 400. czer. zło.

Il en a encore moins à régler comme fondé jadis de pouvoir des héritiers du Défunt Comte de Lodron: car, *functus fuit officio suo*, dès le 24. Décembre 1776. qu'il remit à Mr. le B. Dulfus tous les Titres qui le concernoient; qu'il lui donna, en la dite qualité sa quittance générale & finale (*sub Nro. 9.*) accompagnée du même plein pouvoir dont il étoit Porteur; ainsi l'assignation de M. le B. Dulfus tombe d'elle même, il doit être débouté de sa Demande captieuse & illusoire, hazardée, pour brouiller les cartes au Maréchalat & y gagner du temps; il doit de plus être condamné à des domages & intérêts, même à une ameande, comme ayant voulu & voulant vexer injustement le Baron De Brea, & le constituer en frais, l'ayant forcé par ses chicanes à se rendre en personne à Varsovie, où il se morsond depuis sept mois.

Il n'en est pas de même des prétentions du Baron de Brea, fondées sur des titres légitimes, appuyées par la justice qu'il reclame.

Trois objets forment ces Prétentions.

Le premier est la différence qui se trouve entre les intérêts adjugés au Prince Jabłonowski, sur le Capital de duc. 5000. à 7. pour $\frac{1}{100}$ qui forment annuellement duc. 350. Mr. le B. Dulfus ne payant par raison de loyers de la maison que duc. 250, il doit duc. 100. de plus par an & pour 7 ans, cy duc. 700.

Le deuxième est sur la déclaration de Mr. le B. Dulfus du 24. Xbre 1776. (*sub Nro. 6.*) par laquelle il s'engage de rapporter dans 6 mois la preuve du payement de duc. 400. que le B. De Brea lui avoit bonifié sur sa parole, & à dé-

Transport, duc. 700

a wprzypadku nie oddania na czas oznaczony, ſumme 400. czer. zło. ukazicielowi piſma ſwego zapłacić. Jakoż ta kwota roczney penſyi dla tego w obrachunek między W. De Brea a W. Dulfuſem nieweſzła, iż ten śmiele twierdził że ią W. niegdy X. Lodronowi zapłacił; co gdy ſię nieſtało winien ieſt zapłacić według piſma ſwoiego kwotę czer. zło. 400. od tych Prowizyi od Ro: 1776. za lat 7. czer. zło. 196. } 596.

Trzecie żądanie W. De Brea ieſt względem połowy Prowizyi od J. W. Wdy. Bełſkiego W. Dulfuſowi przypadaiącey w kwocie 1680 według tegoż obrachunku W. De Brea oddanego w Ro: 1776. (*Nro. 14.*) Tey to kwoty połowę piſmem ſwym dnia 24. Grudnia Ro. tegoż danym W. Dulfus W. De Brea zapłacić obowiązał ſię y ieſt winien czer. zło. - - - - 840.

A tak cała pretenſya W. Powoda ſkłada ſummę ogulną czer. zło. 2136.

Pierwſze żądanie względem zapłacenia ſummy 700. czer. zło. zaſadza ſię nayprzod na Prawie 1775. Ro: ktore po uchybionym terminie zapłacenia w kwocie 7. od ſta prowizyą uſtanowiło, zaſadza ſię powtore na oſnowie Kontraktu, Arendownego, między W. De Brea, a W. Dulfuſem, dnia 24. Grudnia 1776. Ro: zawartym; ktorym ten pod tym warunkiem za ſummę 250. czer. zło. mieſzkania tradycyą zaięte miał ſobie wypuſzczone, ,, iż tak ſzczupłe umiar- ,, kowanie kwoty komornego, bynay- ,, mniey uwłaczać nie ma Prawom W. ,, De Brea od J. O. Xcia Jabłonowſkie- ,, go nabytym,,

Drugie żądanie W. De Brea, względem ſummy 400. czer. zło. zaſadza ſię na Piſmie iego powyżey wzmiankowanym.

Transport 700

faut de cette preuve de payer les dits duc. 400. au Porteur de ſa dite Déclaration; la quelle preuve n'ayant pas été adminiſtrée il doit la dite ſomme cy. duc. 400 & les intérêts depuis 1776. montant à 196 } 596

Le 3e. eſt la moitié des intérêts qui devoient être payés par Mr. le Palatin De Bełſk, & que Mr. le B. Dulfus, par ſon compte remis au B. De Brea le 16. Novembre 1776. (*ſub Nro. 14.*) fait monter à duc. 1680. ainſi la moitié que, par ſa Déclaration du 24. Décembre 1776. (*ſub Nro. 7.*) il s'eſt engagé de bonifier au B. De Brea ſeroit de. cy 840

faiſant enſemble. duc. 2136.

La juſtice du premier objet de duc. 700. eſt fondé ſur le Décret de la Commiſſion du Tréſor du 10 Novembre 1775 (*ſub Nro. 1.*) qui alloue la Proviſion à 7. pour $\frac{1}{100}$ & ſur le Bail de la Maiſon louée le 24. Décembre 1776. à Mr. le B. Dulfus pour duc. 250. conſentis par pure complaiſance, cependant avec cette clauſe expreſſe ſtipulée dans le Bail, *Sans que ce conſentement puiſſe nuire, ni préjudicier en rien aux Droits acquis par le Prince Jabłonowſki, & à moi tranſmis en vertu des actes ci deſſus.*

La Juſtice du 2.e objet eſt fondée ſur la propre Déclaration en due forme de Mr. le B. Dulfus, qui ſe ſoumet par icelle à la Juriſdiction de la Commiſſion du Tréſor, & s'oblige de rembourſer les duc. 400. y mentionnés faute de rapporter dans ſix mois la preuve du payement qu'il diſoit en avoir fait.

Trzecie nakoniec uſprawiedliwione ieſt piſmem W. Dulfuſa y obrachunkiem o ktorych podobnież wyżey ſię rzekło, a iaśniey ieſzcze z naſtępuiących okoliczności wyłuſzczone bydź może.

Wielmożny Dulfus zeznał był Plenipotencyą przed Xięgami Grodu Warſzawſkiego na Oſobę W. De Brea do czynienia tak z J.W. Woiewodą Bełſkim iako y z J.W. Piotrem Potockim pod dniem 19. Liſtopada w 1776. Ro:

Zgodnie z wolą W. Dulfuſa W. Baron De Brea ſubſtytuował J. O. Xcia Jabłonowſkiego teraz Kaſztelana Krakowſkiego, a po zupełnie ſkończonym 1776. Ro: z W. Dulfuſem obrachunku dał mu Rewers (*Nro. 15.*) z Plenipotencyi z oświadczeniem naſtępuiącym w ſłowach: = Zeznaię „ iż ieżeli J. O. Xże Jabło„ nowſki od J.W. Cetnera odbierze „ ſummę Kapitalną wraz z Prowizyą „ W. Dulfuſowi należącą, tedy ia te„ muż W. Dulfuſowi; tak względem „ ſummy Kapitalney iako y połowy „ Prowizyi ſprawić ſię powinien będę. „ Podobnież gdyby J. W. Piotr Poto„ cki Kapitał lub Prowizyą winną za„ płacił. Jeśliby zaś ci J. W. Dłużnicy „ w przeciągu Roku przyſzłego 1777. „ długow ſwych niezapłacili, więc ia z „ powodu tey Plenipotencyi nic W. „ Dulfuſowi niebędę winien.

Według tego Rewerſu W. De Brea W. Dulfus dał mu ſwoy inny pod dniem 24. Mieſiąca Grudnia 1776. w ſłowach =

„ Gdy W. Baron De Brea według przy„ iętey Plenipotencyi przyrzekł mi z „ tego ſprawić ſię co od J.W. Woiewo„ dy Bełſkiego odbierze, oświadczam „ iż połowę Prowizyi od tegoż J. W. „ Woiewody zapłaconą mi być maiącą „ bonifikować mu będę.

Przyczyną przyrzeczenia tego nieco innego było iak iż W. Dulfus Prowizyi

La Juſtice du 3e. objet eſt fondée ſur l'autre Déclaration (*ſub Nro. 7.*) de Mr. le B. Dulfus du même jour très mémorable, 24. Décembre 1776. (parceque tout fut fini avec lui, quand à la liquidation des comptes) par laquelle Déclaration, il s'engage de bonnifier au B. De Brea la moitié des intérêts qu'on pourroit retirer de Mr. le Palatin de Bełſk, & ſur ſon propre compte du 16. Novembre 1776 (*ſub Nro. 14.*) par lequel il fait monter les intérêts à duc. 1680.

Mr. le B. Dulſus, par acte paſſé au Grod le 19. Novembre 1776, avoit muni de ſon plein pouvoir le B. De Brea pour agir contre Mr. le Palatin de Bełſk, Comte Cettner, & Mr. Pierre Potocki.

De l'aveu de Mr. Dulfus, par acte du même jour le B. De Brea ſubſtitua au dit plein pouvoir, le Prince Jabłonowſki, & le 23. Décembre de la même année 1776. après que tout fut liquidé & arrangé entre eux, le B. De Brea donna, ſur le dit plein pouvoir, à Mr. Dulfus un Revers (*ſub Nro. 15,*) qui comprend ces expreſſions.

" Je déclare que ſur ce que le Prince „ Jabłonowſki pourroit recevoir de M. „ le Comte Cettner, je ferai raiſon à „ M. le B. Dulfus de la ſomme Capi„ tale & de la moitié des intérêts, qu'on „ pourra en retirer; de lui faire égale„ ment raiſon de la totalité de ce qui „ pourra être payé en capital & intérêts „ de Mr. Pierre Potocki, & en cas que „ les dits Débiteurs ne payaſſent pas „ dans les courant de l'année prochai„ ne 1777. Je ne ferai tenu à rien vis„ à-vis Mr. le B. Dulfus en vertu de „ ſon dit plein pouvoir.

C'eſt d'après ce revers, que Mr. le B. Dulfus donna le 24. du mois de Décembre ſa Déclaration (*ſub Nro. 7*) conçue en ces Termes.

" Mr. le B. De Brea devant me fai„ re raiſon de ce qu'il recevra en ver„ tu de mon plein pouvoir de M. le Pa„ latin de Bełſk, je lui bonifierai la „ moitié des intérêts qui pourront être „ payés par le dit Palatin de Bełſk.

Cet accord eut ſa ſource en ce que Mr. le B. Dulfus n'avoit bonifié aucun intérêt

żyi, ktorey od J.W. Woiewody Bełſkiego iako ſwego wyręczyciela względem penſyi W. niegdy Lodronowi winney dopominał, W. De Brea nie był zapłacił.

Odległa penſyi prowizya cała przyznana a nie zapłacona, W. De Brea należała; według umowy iednak dobrocią W. De Brea umiarkowaney, a przez ktorą połowę Prowizyi W. Dulfuſowi odſtąpił, druga połowa nie wątpliwie mu należy. Wſzakże to w czaſie iuż upływaiącego Roku, w ktorym W. De Brea na mocy Plenipotencyi przeciwko J.W. Woiewodzie Bełſkiemu, miał czynić, piſał do W. Dulfuſa podczas bytności tegoż J.W. Woiewody w Wiedniu, żądaiąc Extraktu Plenipotencyi, co iednak odpowiedział mu W. Dulfus przez Syna ſwego, o tym z liſtu iego pod dniem 12 Liſtopada 1777. uwiadomić ſię można (*Nro. 16.*) = żądaſz W. Pan Ex-
,, traktu Plenipotencyi, nie poślemy iey,
,, bo ta na nic mu ſię nieprzyda, gdy
,, Rok 19. tego Mieſiąca ſię kończy.
,, Oyciec moy poſyła nową Plenipo-
,, tencyą J. Panu Ryggierowi z mocą
,, odebrania od J. W. Woiewody Beł-
,, ſkiego ſumm pretendowanych, y za-
,, kwitowania onego. Ma zlecenie od-
,, dania W. Panu co odbierze. Moy
,, Oyciec, ktory naypokorniey W. Pa-
,, nu kłania, upraſza go abyś czynność
,, J. Pana Ryggiera w tym intereſſie
,, popierać raczył. ,,

Te okoliczności wſparte dowodami wyżey przytoczonemi okazuią, że W. Dulfus dług połowu Prowizyi, przyznany, piſmami ſwemi zabeśpieczony, wrocić powinien w kwocie według iegoż włáſnego porachunku czer. zło. 840.

Jakoż każda okoliczność z tych, ktore iſtotę Sprawy W. De Brea ſkładaią, na niezawodnych y oczywiſtych dowodach ieſt zaſadzona. To zaś pewną W. De Brea czyni nadzieię iż bezſtronny a ſprawiedliwy ſąd J. O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego założy tamę wybiegom wymiar ſprawiedliwości odwlekaiącym, y niedozwoli aby cudzoziemiec z uſzkodzeniem ſwych intereſſow dla tey Sprawy y czas ſwoy tracił y ſwoy maiątek wyniſzczał.

intérêt de ceux qu'il prétendoit de M. le Palatin de Bełſk comme garant de la Penſion de laquelle émanoient les dits intérêts, & il fut convenu que le B. De Brea lui en cédoit la moitié, & que l'autre moitié ſeroit pour lui.

L'année ſtipulée, pendant laquelle le B. De Brea devoit agir en vertu du dit plein pouvoir, allant à écheoir, & Mr. le Palatin de Bełſk ſe trouvant préciſément à Vienne, le dit B. De Brea pour obliger M. le B. Dulfus, redemanda un autre plein pouvoir; ſon fils, par ſa lettre du 12 Novembre 1777. (*ſub Nro. 16.*) s'explique à cet égard en ces termes.

" Vous ſouhaités, Mr. le Baron d'a-
,, voir un double du plein pouvoir paſ-
,, ſé au Grod le 19. Novembre 1776;
,, mais comme ce pouvoir ne ſert plus
,, à rien, parceque l'année va finir le
,, 19. de ce mois, mon père envoye à
,, Mr. De Riègger un nouveau plein pou-
,, voir de recevoir du Palatin de Bełſk
,, la prétention, & de la quittancer,
,, mais auſſitôt qu'il aura touché, il a
,, l'ordre de vous le remettre: mon Pè-
,, re, qui à l'honneur de vous préſen-
,, ter ſes très humbles reſpects vous prie
,, de vouloir appuyer Mr. De Riegger
,, dans cette affaire.

D'après ces faits il eſt inconteſtable, que Mr. le Baron Dulfus, devant la moitié des dits intérêts, ſuivant l'accord conſtaté par les deux Déclarations cy-deſſus, il doit être condamné au payement de cette moitié, ſe montant ſuivant ſon propre compte du 16. Novembre 1776. à duc. 840.

Il s'agit donc de faits prouvés, qui ne ſont ni ne ſauroient etre conteſtés auſſi le B. De Brea eſpère toute juſtice des membres éclairés de la Reſpectable & toujours impartiale Commiſſion du Tréſor, laquelle ne permettra ſûrement pas qu'un étranger ſe morfonde ici en yeſſuyant des chicanes odieuſes.

C

Przywiodł iuż W. De Brea W. Dulfuſa do przyznania w Sądzie Marſzałkowſkim Koronnym, że mu y Kapitał 5000. czer. zło. y Prowizyą ieſt winien, lecz coż mowi ieſzcze W. Dulfus? oto iż papiery oryginalne, czyli dowody, ktore W. De Brea ſłużyły za Prawo do pozyſkania ſummy 5000. czer. zło. niezoſtały mu oddane. o tym zaś podobało mu ſię zapomnieć że w kwicie ręcznym od W. De Brea odebranym oczywiście ieſt wyrażono, iże wſzyſtkie Dokumenta W. Dulfuſowi powrocił. Gdyby rzecz ſię miała inaczey czyliż W. Dulfus uczyniłby zadoſyć ułożeniu za pośrednictwem J. W. Zamoyſkiego naſtąpionemu, czyliżby pozwolił wkontrakcie Arendownym dnia 24. Grudnia 1776. Ro. zawartym umieścić iż wſzyſtko a wſzyſtko między nim a W. De Brea zupełnie uſpokoione zoſtało. „ w „ ſłowach „ Oświadczaiąc iż wſzy- „ ſtko w intereſſie tym za czas prze- „ ſzły tak względem Komornego iako „ y Prowizyi przed obięciem w Poſſeſ- „ ſyą Domu ieſt zaſpokoione, „ Wſzakże wtym czaſie gdy W. De Brea rewerſu na okazanie w 6. Mieſiącach kwitu od W. J. X. niegdy Lodrona zi wypłaconey ſummy 400. czer. zło. wymagał, wſzakże w tym czaſie W. Dulfus podobnego Rewerſu na oddanie Dokumentow oryginalnych, domagałby ſię gdyby mu powrocone niebyły.

Prawda ta świadectwem wezwanego od W. Dulfuſa Patrona, do ułożenia kwitu Urzędowego popartą być może. Kwit ten bowiem w oſnowie ſwoiey wſzczegulności rzeczone Dokumenta wzmiankuie, abyłyżby tam wyrażone, gdyby niebyły wręku W. Dulfuſa, wſzyſtkie zatym okoliczności dopiero przywiedzione okazuią iak płonne ieſt żądanie W. Dulfuſa, a ktorego niebyłby nigdy ukſztałcił, gdyby o zapłacenie ſumm W. De Brea winnych zapozwanym niezoſtał.

Ależ ieżeli iedney ſtrony W. Baron De Brea iuż ſprzyiaiący ſłuſzności Sprawy ſwey o komorne zaległey, Sąd Marſzałkowſki Koronny zobaczył. Jeżeli ſię od Sądu J. O. Kommiſſyi Skarbu Koronnego rowney ſprawiedliwości ſpodziewać może, z drugiey ſtrony zważaiąc ſłuſzność Funduſzu, na iakim

Le B. De Brea eſt déja prévenu que Mr le B. Dulfus forcé à convenir, comme il en a convenu partout, même au Maréchalat, qu'il doit les duc 5000: & les intérêts, ſe retranche à dire que le B. De Brea doit lui remettre les Titres qu'il avoit conſenti au Défunt Comte De Lodron, n'en ayant pas reçu de Légitimes pour ses ſûretés.

Cette fauſſe ſuppoſition eſt réellement révoltante; car le 24. Décembre 1776. tous les Titres originaux lui furent remis, même le plein pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, en vertu duquel le B. De Brea donna à Mr. le B. Dulfus la quittance finale & génerale de tout (*ſub Nro. 9*) portant la Clauſe que tous les Titres des objets & libelles lui avoient été rendus.

S'il en avoit été autrement, Mr. le B. Dulfus n'auroit pas rempli l'accord fait par la médiation de Mr. le Comte Zamoyſki, il n'auroit pas non plus conſenti à la clauſe du Bail du 24. Décembre; Elle eſt conçue en ces Termes, *déclarant en outre avoir tout réglé pour le paſſé au ſujet des loyers de la Maiſon, comme auſſi au ſujet des intérêts avant la priſe de Poſſeſſion* tout au moins Mr. le B. Dulfus auroit eu la précaution d'un *aval* de rapporter les Titres, comme l'a pris le B. De Brea au ſujet des duc 400. que Mr. le B. Dulfus diſoit avoir payé.

Mais on n'a qu'à interpeller Mr. Nowaczyńſki lui même, Avocat de Mr. le B. Dulfus, qui reçut tous les titres, & qui minuta la quittance qui en faiſoit mention.

Cette quittance, (*ſub Nro. 10.*) en commençant par déſigner le plein pouvoir des héritiers du Défunt Comte De Lodron, détaille les autres Titres; ils avoient donc été rendus, ſans quoi Mr. Nowaczyńſki n'auroit pu en faire mention dans la minute qu'il en fit, & qu'il porta lui même au Grod accompa-

pretensye iego są zabeśpieczone, lęka się iżby sprawiedliwe Sądu J. O. Kommissyi wyroki bezskutecznemi dla niego niestały się. Tym końcem y w Terminie W. Dulfusowi wydanym, y w tym piśmie wykładu sprawy tę ieszcze zanosi prożbę, aby za Dekretem J. O. Kommissyi Skarbu Koronnego fundusz zaspokoienia go z Dobr W. Dulfusa powiększonym został. Mięszkania bowiem Domu W. Dulfusa Tradycyą J. O. Xcia Jmci Jabłonowskiego zaięte w summie 5000. czer. zło. nie czynią tyle iżby Procent od tey Summy w kwocie 350 czer. zł. przypadaiący był zapłaconym. Akt Tradycyi w Roku 1775. a czasie Seymu sporządzoney nie okazuie Intraty iak 342. czer. zło, pierwsze piętro tey Kamienicy prożne y dla zbytniey obszerności trudne do naięcia, partikularnym Ludziom, pomnieysza y tę wzyż wyrażoną Intratę ktora nadto coraz szczupleyszą będzie z powodu powszechnego w Warszawie dochodow komornianych upadku. ~~Jeżeli W. Baron~~ De Brea w Roku zaraz 1776. powiększenia funduszu z Dobr dłużnika swego niedomagał się, to nie z inney przyczyny, iak iż ten dawszy W. De Brea Plenipotencyą do odebrania długu od J. W. Woiewody Bełskiego upewniał go nayuroczyściey, iż mu całkowitą summę w Ro: 1777. zapłaci. Lecz miasto uiszczenia się w swym przyrzeczeniu powiększył dług swoy W. Dulfus, a to niepłacąc, ani procentu od summy 5000. czer. zło. ani komornego w kocie 250. czer. zło. na Rok. O ktore zapozwany do Sądow Marszałkowskich Koronnych znowu do zapłacenia kwoty 1039. czer. zło. do dnia S. Jana w Ro: ninieyszym 1783. winney obowiązanym został (*Nro. 15.*) coż potym gdy W. Dulfus zostawiwszy Dobra swe nieruchome bądź rzetelnemi bądź wątpliwemi Tradycyami, śmieie się z starań y powodztwa W. De Brea bez względu na wyroki Trybunałow. Sądowych, mniemaiąc iż według Prawa Dobra iego nieruchome, na zaspokoienie wierzycielow sprzedanemi być niemogą. Mniemanie to iest czcze, iest płonne, y do szczegulnych przypadkow powszechnie stosowanych być nie mogące inaczey myśleć niemożna, chyba utrzy-

gné du B. De Brea, pour être transcrite dans les Registres sur les quels le B. De Brea mit sa signature en blanc.

Ces faits sont constants, ils ne peuvent être contredits, & les vétilles de Mr. le B. Dulfus n'ayant point de base, tandis que les demandes du B. De Brea en ont de très solides, celui-cy est fondé à se flatter d'une prompte Justice.

Le B. De Brea demande une augmentation de sûreté, & cette demande est plus que fondée, puisque celles qu'il a par la Tradition de la Maison faite au Prince Jabłonowski pour la somme de duc 5000. bien loin d'être suffisantes n'en assure pas même les intérêts, qui se montent annuellement à duc. 350 tandis que, par l'acte de Tradition du 10. May 1775. il est constaté que les loyers de la dite Maison ne se montoient pour lors qu'à duc. 342. que le premier Etage de la dite Maison a été souvent vuide, comme il l'est encore actuellement, & que du depuis, les loyers des Maisons en général, ont diminués.

Si le B. De Brea ne fit point cette demande en 1776. qu'il régla tout avec Mr. le B. Dulfus, c'est que celui-cy l'assuroit qu'il seroit entièrement payé dans le courant de 1777, & qu'il se trouvoit muni de son plein pouvoir pour toucher ce qu'il prétendoit du Palatin de Bełsk.

Mais bien loin d'avoir vû réaliser ce payement, sa créance a augmenté par l'inexactitude de Mr. le B. Dulfus non seulement à payer les intérêts de la dite somme de duc 5000. conformement à la sentence de la Commission du Trésor, mais même les loyers de la maison, dont Mr. le B. Dulfus a toujours joui par pure complaisance du B. De Brea, pour duc. 250. annuels; pour lesquels loyers, le B. De Brea s'est vu forcé à l'actionner au Marechalat, ou il a été condamné pour ceux échus jusqu'à la St. Jean 1783. à duc. 1039.

Mr. le B. Dulfus, qui a mis à couvert tous ses immeubles, par des Tradition vrayes ou simulées, rit des poursuites du B. De Brea, & se moque, pour ainsi dire, des sentences des Tribunaux, en disant que, suivant les Loix on ne peut pas lui faire vendre ses immeubles.

muiąc bytność Praw takich, ktoreby y ſprawiedliwości ſzkodziły, y ktorych iſtocie naturalna ſłuſzność przeczyćby muſiała zawſze.

Ze dla zachowania Dobr w Familiach, kredytor marnotrawny rozproſzyciela lub niebacznego rządcy ſwoiey własności niemoże podług Prawa w przedarzy Dobr dłużnika ſzukać zaſpokoienia ſwego, lecz ſzczegolnie dochodami Dobr tych dług ſwoy do zupełności wybierać, Prawo to dla pobudek z ktorych powodu poſtanowione, godne ieſt poſzanowania; Prawo to nie ieſt dla kredytora ſzkodliwe, chyba z powodu powolnego wybierania ſummy mu winney; Lecz oczekiwanie zapłaty długu niepowinno być wieczne, y Prawo zapewne zaradzaiąc niepłatności dłużnika muſiało koniecznie oczekiwaniu kredytora założyć przyzwoite granice.

Jeżeli zatym mniey ieſt nierownie Praw niż przypadkow Sądu potrzebuiących, *cum plures ſint caſus quam leges*, ieżeli w prawie niemaſz Reguły tak powſzechney, ktoraby pewnym wyłączeniom niepodlegała, zaſtanowić ſię należy czy przypadek Sprawy W. De Brea uważony bądź podług ſłuſzności, y ſpraſprawiedliwości, bądź podług powſzechnego Prawa Natury lub cywilnego nie ieſt wyłączony od Reguły powſzechney, a ktoraby im była przeciwną.

Rzecz niewątpliwa że dług W. De Brea nie ieſt doſtatecznie zabeſpieczonym na Domu W. Dulfuſa, nawet względem procentu od 5000. czer. zło. iże choćby Potomſtwo iego do dnia oſtatecznego Sądu trwać miało, tedyby groſza iednego nie odebrało na kapitał, ktory ſię y wzmaga iuż znacznie, y powiękſza codziennie tak z powodu wybiegow iako y nierzetelności W. Dulfuſa. Rzecz niewątpliwa powtore że inne Dobra ſtoiące W. Dulfuuſa ſą Tradycyami innych kredytorow zaięte, iakżeby więc można Prawo niemożności przedania Domu iego na zaſpokoienie długu, z temi okolicznościami pogodzić? niebyłożby to wielką łaſką W. Dulfuſowi wyświadczyć niepodnoſząc konkurſu długu, przeſtać na przedaży Domu, będącego zaſtawem W. De Brea zoſtawiwſzy innych kredytorow przy ſpokoy-

Mais cette aſſertion eſt trop vague, trop générale, en ſuppoſant des Loix qui bleſſeroient la juſtice & répugneroient à la Nature.

Que pour conſerver les biens dans les familles, pour punir un Prodigue, un Diſſipateur, un mauvais Econome, il ait été ſtatué qu'un Créancier légitime, pourroit ſe ſaiſir de ſes biens pour en jouir juſqu'à l'extinction de ſa créance; il faut reſpecter les motifs d'une telle Loy, qui ne préjudicie au créancier que par l'attente progreſſive de ſon payement; mais cette attente ne doit pas être éternelle; il eſt impoſſible que la Loy la préſcrive, & naturellement elle y aura fixé des bornes.

Il y a plus de cas que de Lois, *plures caſus, quam leges*, & toute regle générale admet quelque exception: il eſt donc à décider, ſi le cas actuel du B. De Brea vis-à-vis Mr. le B. Dulfus, ſoit par principe de juſtice & d'équité, ſoit par principe de Droit univerſel, de Droit de Nature, de Droit d'humanité, n'eſt point excepté d'une regle générale qui y répugneroit.

Il eſt prouvé que la créance du B. De Brea n'eſt pas ſuffiſamment aſſurée ſur la Maiſon, dont il s'agit, pas même pour les intérêts; & que ſa Poſterité (durat-elle juſqu'au jour du Jugement univerſel) ne toucheroit jamais un ſol ſur le capital, lequel a augmenté & augmente journellement par les chicanes par l'inexactitude de Mr. le B. Dulfus.

S'il étoit prouvé, comme il le ſera pleinement, que les autres biens fonds ou immeubles de Mr. le B. Dulfus, ſoit légitimement, ſoit autrement, ſont en Tradition à d'autres Créanciers, comment pouroit on appliquer à un pareil cas la Loi que Mr. le B. Dulfus ſuppoſe?

Ne ſeroit ce pas lui rendre un grand ſervice, que de ne pas convoquer un Concours des Créanciers; & ſe borner à la Vente de la Maiſon, qui fait le gage

koynym dzierżeniu tych Posseſſyi ktore w ſummach ſobie winnych zatradowane trzymaią.

Do tych uwag ktore W. Baron De Brea ſprawiedliwym Sędziom przełożył, a ktorych zdanie w braku Prawa piſanego ieſt prawem zawſze, nic przydać niechce, światła ieſt rozumu ich bezſtronność ich doświadczenie ich ſława zapewniaią go, że y powyżſze żądania, za ſprawiedliwe uznanemi y powiękſzenie funduſzu zaſpokoienia długu przez W. Dulfuſa winnego obmyślone zoſtaie.

ge du B. De Brea, ſans troubler les autres Créanciers ſus les gages qu'ils peuvent avoir.

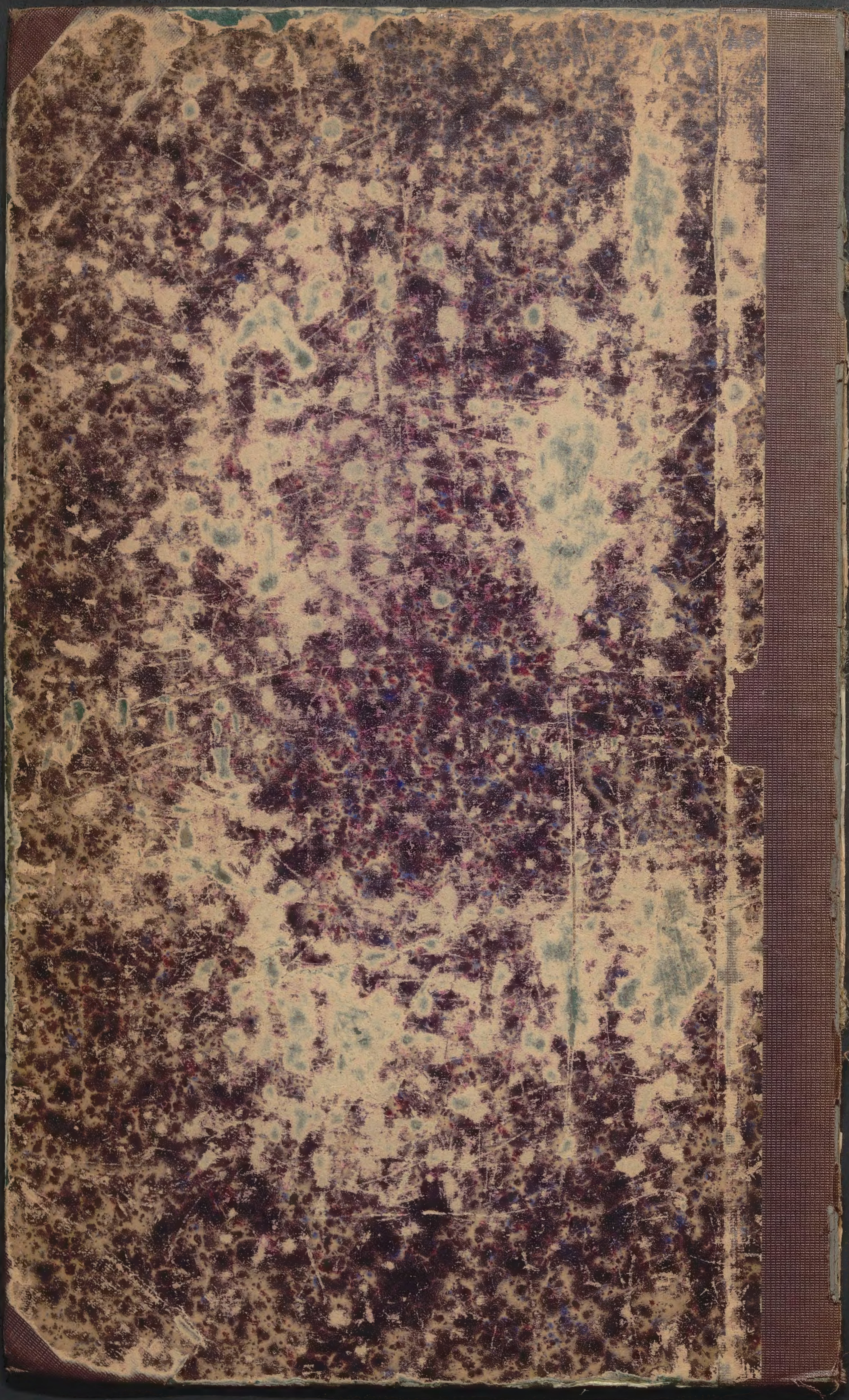
Mr. le B. Dulſus ne mépriſe t'il pas l'eſprit de toutes les loix, & les Rigueurs de la Juſtice, en voulant rendre invulnérables *per fas*, *aut nefas* ſes biens fonds au détriment d'un Créancier, étranger, qu'il vexe; & dont il abuſe, depuis ſi longtems, des procédés les plus honêtes?

En invoquant la Juſtice de ſes Juges, ſeuls interprêtes des Loix, le B. De Brea s'interdit toute réflexion ultérieure, puiſque leurs lumières, leur intégrité le raſſurent, ſur le Jugement qu'il en eſpère.

PIECES RELATE'ES DANS LE ME'MOIRE.

No. 1. Décret de la Commiſſion du Tréſor du 10. Novembre 1773.
2. Manifeſte du 23. Juin 1774.
3. Acte de Tradition du 10. May 1775.
4. Note de la convention faite le 20. Décembre 1776. par la médiation de Mr. le Comte Zamoyſki, ſignée par Mr. le B. Dulfus & le B. De Brea.
5. Ceſſion du Prince Jablonowſki du 16. Novembre 1776.
6. Déclaration du 24. Decembre 1776. de Mr. le B. Dulſus de rapporter dans 6. mois la preuve du payement des duc. 400, y mentionnés, ou de les rembourſer.
7. Autre Déclaration du même jour pour la bonification de la moitié des intérêts qu'on retireroit de Mr. le Palatin De Bełſk.
8. Bail de la Maiſon du 24. Décembre 1776. pour un an.
9. Quittance finale du B. De Brea du 23. Décembre 1776.
10. La même quittance paſſée au Grod minutée par Mr. Nowaczyńſki avocat de Mr. Dulfus.
11. Decret du 24. Avril 1782. qui conſtate l'aveu fait par Mr. le B. Dulſus de devoir le Capital de duc. 5000. & les intérêts.
12. Décret du Grand Maréchal du 14. Février 1783.
13. Idem du 1. Avril ſuivant.
14. Compte formé le 16. Novembre 1776. par Mr. le B. Dulſus, & ſigné par lui, des intérêts dûs par Mr. le Palatin De Bełſk.
15. Déclaration, ou Revers du B. De Brea du 23. Décembre 1776. donnée à Mr. Dulfus au ſujet de ſa procuration.
16. Lettre du fils de Mr. Dulfus du 12. Novembre 1777.
17. Extrait autentique de Lettre de Mr. Dulfus à ſon fils du 22. Octobre 1777.
18. Lettre du B. Dulſus au B. De Brea du 15. Fevrier 1781.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0027780

Procesa
według dawnego
prawa polskiego
i
Pladaty.

~~VIII.~~
IX